

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 162/10
15.09.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Ж. М., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. Кривичног законика, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 479/10 од 27.7.2010. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж-1-3022/10 од 12.5.2010. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у присуству осуђеног Ж. М., дана 15.9.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 479/10 од 27.7.2010.године и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж-1-3022/10 од 12.5.2010. године, повређен закон у корист осуђеног Ж. М. (члан 369.тачка 4. Законика о кривичном поступку у вези члана 50. став 3. тачка 5. Кривичног законика).

Образложење

Пресудом Општинског суда у Параћину К. 545/09 од 27.10.2009.године Ж. М. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и одређено да се иста неће извршити уколико у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, уз обавезу да на име паушала исплати суду износ од 2.500,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Истом пресудом према окривљеном Ж. М. изречена је и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца по правноснажности пресуде а по основу из члана 297. став 5. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж-1-3022/10 од 12.5.2010. године уважена је жалба Општинског јавног тужиоца, и преиначена пресуда Општинског суда у Параћину К. 545/09 од 27.10.2009.године само у делу

изречене санкције тако што је Апелациони суд окривљеног Ж. М. због кривичног дела тешко дело против безбедности саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на новчану казну у износу од 60.000,00 динара коју је дужан да плати у року од месец дана по пријему пресуде, ако је не плати у овом року суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан затвора, а у осталом – непреиначеном делу првостепена пресуда остала је непромењена.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж-1-3022/10 од 12.5.2010. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 479/10 од 27.7.2010. године, због повреде Кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 50. став 3. тачка 5. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, те да утврди да је пресудом Апелационог суда повређен кривични закон у корист окривљеног Ж. М..

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, а у присуству осуђеног Ж. М., на којој је размотрио све списе предмета, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је другостепени суд учинио повреду закона у корист осуђеног из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 50. став 3. тачка 5. КЗ, када је преиначио првостепену пресуду у погледу изречене кривичне санкције и окривљеног осудио на новчану казну у износу од 60.000,00 динара.

Одредбом члана 50. став 3. тачка 5. Кривичног законика, прописано је да се новчана казна као главна казна изриче у износу најмање 100.000,00 динара за кривична дела за која се може изрећи казна затвора до три године, а у конкретној ситуацији за предметно кривично дело прописана је казна затвора до четири године.

Према томе, када је за кривично дело прописана казна затвора до четири године, без назначења најмање мере тада се на основу члана 57. став 1. тачка 6. КЗ казна може ублажити на новчану казну у смислу члана 50. став 3. тачка 5. КЗ од најмање 100.000,00 динара.

Стога се основано у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд својом одлуком о изрицању новчане казне у износу од 60.000,00 динара повредио одредбу члана 50. став 3. тачка 5. Кривичног законика и прекорачио овлашћења која сходно том пропису има приликом изрицања новчане казне и тиме у корист осуђеног Ж. М. учинио повреду Кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио као основан захтев за заштиту законитости и на основу одредбе члана 30. став 1. члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), члана 24. став 7. ЗКП, а применом члана 425. став 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде, тако што не дирајући у побијану правноснажну пресуду утврдио да је истом учињена повреда закона на коју је указано у захтеву за заштиту законитости.

Записничар-саветник

Председник већа

Мила Ристић,с.р.

судија

Горан Чавлина,с.р.